

BASME ROME

POVESTITE DE TANTI VETA

Promovarea **DIVERSITĂȚII**
ÎN CULTURĂ ȘI ARTĂ
în cadrul patrimoniului cultural european

Proiect finanțat printr-un Grant oferit de Norvegia, Islanda, Liechtenstein și Guvernul României.

www.povestinespuse.eu | www.romanobutiq.ro | www.eeagrants.org | www.fonduri-diversitate.ro

Basme povestite de Tanti Veta,
culese de Alina Șerban

Mulțumiri pentru traducerea în romani Prof.dr. Elena Radu

Ilustrație copertă: Simona Dumitriu

Paginație: Silviu Iacob

Editare text: Crenguța Mihăilă

©2015 Romano ButiQ

De unde știi poveștile?

*De la mama mea. Toți copiii se adunau în jurul ei,
iar ea ca o găină ne strângea pe lângă ea.*

Acum.... vrei să auzi și tu o poveste?

Mulțumim, Tanti Veta!

Nais tuțe, Tanti Veta!

Picioruș de Capră Neagră	03
Băiatul care a avut milă	06
Casa de lumânare și casa de sare	10
Fata de aur	14
Fata moșului	17
Trei surori	21
Fata popii	24

Picioruș de Capră Neagră

Unde sunt fetele?

Unde sunt fetele?

Au fost odată ca niciodată un moș și nevasta lui, care aveau trei fete. Fiecare dintre fete crescuse mare deja. Fetele se măritaseră și locuiau departe de părinți. Într-o zi femeia a rămas însărcinată. Însă, când i-a venit timpul să nască, a început să se simtă foarte rău. Din ce în ce mai rău. Și nu reușea să nască. Au chemat vecine să ajute. Au chemat moașa. Dar mama fetelor se simțea din ce în ce mai rău. Atunci moșul s-a speriat și a chemat fetele să stea cu mama lor.

Prima fată a venit și și-a îmbrățișat mama. A doua fată a venit și ea și și-a îmbrățișat mama.

A treia fată a venit cât a putut ea de repede, dar a întârziat și a ajuns ultima. Tatăl s-a supărat:

- Ieși afară, Picioruș de Capră Neagră, ieși afară! Ai avut ambiție cu mine! Ieși afară! Eu te-am chemat să îți vezi mama și tu ai venit cel mai târziu! Ieși afară!

Fata s-a întristat și s-a tras deoparte.

Între timp, mama fetelor a început să se simtă mai bine. În cele din urmă a și născut un băiat. De bucurie că femeia se simțea bine iar băiatul se născuse și el cu bine, părinții au comandat o trăsură care să plimbe prin tot orașul pe cele două fete care ajunseseră primele. Picioruș de Capră Neagră nu a fost și ea chemată. Și cum se plimbau surorile ei în oraș, veselindu-se în trăsură și bucurându-se, dintr-o dată a apărut un zmeu. Cum a venit zmeul a făcut un fum mare-mare în jurul fetelor și a luat fetele cu el.

- Unde sunt fetele, unde sunt fetele? se întreba toată lumea.

Toți oamenii din oraș căutau fetele. Moșul își căuta și el fiicele supărat. Dar nu mai dădeau de fete. Pentru nimic în lume nu mai dădeau de fete. Picioruș de Capră Neagră era și ea tristă și încerca să afle unde sunt surorile ei. Întrebând prin oraș a aflat că există o altă lume, sub oraș, la capul unui puț. O lume cu oameni și cu zmei. Și că surorile ei fuseseră răpitate de zmeu de pe lumea aceea, care ar fi vrut să o prindă și pe ea. Pentru că zmeul mai avea doi frați și toți frații doreau să se mărite cu câte una dintre fete.

Atunci Picioruș de Capră Neagră a coborât în puț să își caute surorile. Și s-a luptat și s-a bătut cu zmeii. Așa vitează era Picioruș de Capră Neagră. Și a reușit fata să învingă toți trei zmeii. Apoi și-a luat surorile cu ea în trăsură și s-au plimbat toate trei prin oraș ca să sărbătorească. Iar părinții au fost foarte bucuroși, cu toți cei patru copii acum, trei fete și băiatul mic. Și au pornit o sărbătoare și au chemat toată lumea din oraș.

*Am fost și eu acolo. Am mâncat, am băut, mi-au dat o țuică și o friptură. Ne-am veselit și apoi m-am întors la mine acasă. Și să țineți minte: de aceea și acum se spune când o fată e vitează **Picioruș de Capră Neagră**.*

Băiatul care a avut milă

*Tu ai avut milă de mine și m-ai salvat și
m-ai hrănit.*

A fost odată ca niciodată un băiat. Tatăl băiatului era cioban și avea oi multe în grijă. Așa că băiatul și mama lui trăiau bine. Într-o zi însă tatăl băiatului a murit iar ei au rămas fără oi în grijă. Și erau săraci și trăiau greu, deși mama și băiatul munceau din greu în fiecare zi.

Băiatul se gândea cum să se descurce, în fiecare zi mergea la pădure și tăia lemne ca să le vândă. Dar deși mergea și muncea la pădure tot nu aveau bani și tot nu aveau suficientă mâncare și nu se descurcau. Iar băiatul se tot gândea la tatăl său și cât de bine le era când aveau oi multe în grijă și aveau de toate. Așa că într-o zi băiatul a rugat-o pe mama sa să împrumute niște bani ca să meargă să cumpere o oaie, să o crească, să o înmulțească și să devină și el cioban. Mama la început nu a vrut să mai facă datoriile dar băiatul a rugat-o și a rugat-o până a vorbit prin sat și a reușit să facă rost de bani, 100 de monezi.

Și a plecat băiatul spre târg să cumpere oaia. Și cum mergea el pe drum, la o răscruce s-a întâlnit cu mai mulți copii. Iar copiii prinseseră un pui de șarpe și îl chinuiau cu un băț. Băiatului i s-a făcut milă de puiul de șarpe.

- *Nu-l mai chinuiți, le-a spus băiatul. Dacă îmi aduceți puiul de șarpe și mi-l băgați în desagă, vă dau banii mei.*

- *Câți bani ai?* au întrebat copiii.

- *100 de monezi. Vi-i dau pe toți, dacă îmi dați puiul de șarpe și îl lăsați în pace.*

- *Bine, îți dăm puiul de șarpe pentru 100 de monezi,* au fost de acord copiii.

Atunci băiatul a cumpărat puiul de șarpe și s-a întors cu el în desagă acasă și i-a povestit mamei lui ce s-a întâmplat. Au pus puiul de șarpe într-un borcan.

Ce aveau de mâncare împărțeau cu el. Apoi șarpele a crescut prea mare pentru borcan, așa că l-au mutat într-un butoi. Ce aveau de mâncare împărțeau cu el. Când a crescut prea mare pentru butoi, l-au mutat în casă. Ce aveau de mâncare împărțeau cu el. Până când șarpele s-a făcut un balaur cât casa.

Iar într-o zi balaurul l-a chemat pe băiat la el:

- Tu ai avut milă de mine și m-ai salvat și m-ai hrănit. Acum însă eu sunt mare și a venit vremea să mă întorc la familia mea.

- Cum să te întorci? l-a întrebat băiatul. *Eu nu știu unde este familia ta și cum să ajung la părinții tăi.*

- Te urci în spinarea mea și te duc eu în zbor. Ai încredere în mine, i-a spus balaurul.

Și a zburat băiatul în spinarea balaurului peste munți și peste văi, până au văzut în zare un foc mare. Atunci balaurul a coborât și s-a ascuns într-o vale. Și i-a spus băiatului că acolo, la focul mare, sunt părinții lui. Să meargă la ei și să le spună că el știe unde este puiul lor de mult timp pierdut. Dar orice i-ar face și cu orice l-ar amenința, să nu le spună unde este până când tatăl lui nu îi dă pietricica fermecată de sub limbă.

A mers băiatul la părinții balaurului și le-a spus că știe unde e puiul lor care acum a crescut mare, dar nu le spune până nu îi dau pietricica fermecată. Părinții balauri au țipat și au amenințat, dar băiatul nu le-a spus nimic. Până când tatăl balaur a fost de acord și i-a dăruit pietricica fermecată de sub limbă. Abia atunci băiatul le-a spus unde se ascundea puiul lor și a plecat spre casă. Familia de balauri a rămas împreună, fericită.

Ajuns acasă la mama lui, băiatul i-a povestit ce s-a întâmplat și se uitau amândoi la pietricica fermecată. Și le era foame și se gândeau ce să mănânce. Cum a auzit pietricica fermecată că le era foame, imediat au apărut pe masă castroane și farfurii cu toate bunătățile. Iar din ziua aceea orice aveau în casă nevoie băiatul și mama lui, pietricica fermecată le dăruia.

Am fost și eu acolo și am mâncat și am băut cu ei și am văzut pietricica fermecată.

Casa de lumânare și casa de sare

*Hai, babo, lasă-mă și pe mine să stau la tine
în pat sub pătură, să fim împreună.*

Erau odată un moș și o babă care erau certați. Și fiecare stătea în casa lui. Moșul avea o casă de sare numai a lui, iar baba avea o casă de lumânare numai a ei. Într-o zi baba făcea de mâncare și avea nevoie de sare. Când a venit copilul de la școală l-a chemat la ea și i-a spus să meargă la moș să ceară puțină sare.

Avea nevoie pentru mămăligă și așa se face, se pune sare în apă. Copilul a fugit la moș dar moșul l-a alungat:

- Pleacă de aici, fir 'ai al dracului, nu-ți dau sare!

A doua zi baba din nou avea nevoie de sare. Pentru mămăligă așa se face, se pune sare în apă. Când a venit copilul de la școală l-a trimis din nou la moș, să ceară sare. Moșul însă, nu a vrut și a țipat la copil:

- Pleacă de aici, fir 'ai al dracului, nu-ți dau sare!

A treia zi baba vroia din nou să facă mămăligă și avea nevoie de sare, să pună în apa care fierbea mălaiul pentru mămăligă. Cum a venit copilul de la școală i-a spus să meargă la moș, să ceară sare.

A treia oară s-a dus copilul iar moșul nu a vrut și iar s-a răstit:

- Pleacă de aici, fir 'ai al dracului, nu-ți dau sare!

Când s-a întors copilul a treia oară și i-a povestit babei că moșul tot nu vrea să îi dea sare, baba s-a supărat și a ieșit afară și s-a rugat să vină o ploaie mare care să topească casa moșului. Și a venit o furtună și o ploaie mare și a topit casa moșului. Și a rămas moșul fără casă.

Atunci a fugit la babă și a rugat-o să îl lase și pe el la ea în casă:

- *Hai, babo, lasă-mă și pe mine să stau la tine în casă, într-un colț lângă ușă.*

Apoi a doua zi a mers din nou la babă:

- *Hai, babo, lasă-mă și pe mine să stau la tine în casă, într-un colț lângă ușă.*

Baba era supărată și nu vroia și l-a alungat cu bastonul. Moșul a rămas afară. Apoi a treia zi a mers din nou la babă:

- *Hai, babo, lasă-mă și pe mine să stau la tine în casă, într-un colț lângă ușă.*

Baba era supărată dar i s-a făcut milă de el și l-a primit. Și dormea moșul într-un colț lângă ușă. Dar îi era frig și a început să se roage de babă:

- *Hai, babo, lasă-mă și pe mine să stau la tine la picioare, că îmi e frig.*

Baba era supărată și nu vroia și l-a alungat cu bastonul. Moșul a rămas să doarmă în colț, lângă ușă. Apoi a doua zi a mers din nou la babă:

- *Hai, babo, lasă-mă și pe mine să stau la tine la picioare, că îmi e frig.*

Baba era supărată și nu vroia și l-a alungat cu bastonul. Moșul a rămas să doarmă în colț, lângă ușă. Apoi a treia zi a mers din nou la babă:

- *Hai, babo, lasă-mă și pe mine să stau la tine la picioare, că îmi e frig.*

Babei i s-a făcut milă de el și l-a primit în cameră, să doarmă la picioare.

Moșul însă tot nu era mulțumit și vroia să doarmă lângă babă.

- Hai, babo, lasă-mă și pe mine să stau la tine în pat sub pătură, să fim împreună.

Baba era supărată și nu vroia și l-a alungat cu bastonul. Apoi a doua zi a mers din nou la babă:

- Hai, babo, lasă-mă și pe mine să stau la tine în pat sub pătură, să fim împreună.

Baba era supărată și nu vroia și l-a alungat cu bastonul. Apoi a treia zi a mers din nou la babă:

- Hai, babo, lasă-mă și pe mine să stau la tine în pat sub pătură, să fim împreună.

Baba s-a supărat și l-a dat pe moș de tot afară din casă. Și stătea moșul afară și s-a rugat să vină o căldură mare și să topească toată casa de lumânare a babei. Și a venit o arșiță și un soare puternic, de s-a topit toată casa babei.

Așa au rămas amândoi fără casă. Au mers să trăiască cu copilul într-un cort, pe câmp, la marginea orașului. Și acum nu avea casă niciunul, nici moșul, nici baba. Au mers la pădure și s-au hotărât să își facă o casă împreună.

Am fost și eu acolo și i-am ajutat. Am pus și eu un lemn, am lipit, am pus pământ. Și am venit și v-am spus vouă acum.

Fata de aur

*Asta nu e murdărie, oameni buni!
E aur curat!*

Au fost odată ca niciodată un moș și o babă.

Aveau împreună mulți copii, copii pe care îi iubiseră și care crescuseră mari. Într-o zi baba a rămas însărcinată. Amândoi s-au rușinat și au ascuns sarcina de ceilalți copii și de oamenii din sat. Li se părea că erau prea bătrâni și prea săraci pentru a mai avea copii. Când a venit timpul femeii să nască, a venit pe lume o fată. Părinții aveau grijă de ea pe ascuns și o țineau departe de ochii lumii.

Fata nu era o fată obișnuită. Când zâmbea buchete de flori îi ieșeau pe gură, așa frumoasă era iar când mergea îi răsărea busuioc sub tălpi, așa norocoasă era.

O dată pe săptămână mama o scotea din ascunzătoare și îi făcea baie și o pieptăna. Îi era necaz că fata e așa murdară și cum o spăla arunca repede apa folosită într-un colț de curte. Dar atunci când o spăla mama ei, fata nu lăsa murdărie, ci aur în apă, așa curată era.

Dar mama nu vedea pentru că se grăbea și o vedea murdară, se grăbea să o spele, să o ascundă la loc și apoi să arunce apa în colțul de curte.

Moșul mergea în fiecare zi și muncea la boier, ca să aibă mâncare și tot ce trebuie în casă pentru babă și pentru fată. Și moșul i-a povestit de fata ascunsă, cum deja sunt bătrâni și săraci pentru a avea așa o fată mică și le este rușine. Și cum o țin ascunsă într-o cameră și numai o dată pe săptămână mama ei o scoate afară ca să o spele.

Și se văita moșul că din cauza asta fata era foarte murdară și că o parte din curte era acum acoperită cu murdăria care rămânea după ce se îmbăia fata. O murdărie ciudată, care uneori sclipea. Când a auzit boierul așa ceva, curios, a vrut și el să vadă.

Și venind în vizită la moș și la babă, în loc de murdărie, ce să vezi? Grămezi de aur se strânseseră în toată curtea.

- *Asta nu e murdărie, oameni buni! E aur curat*, le-a spus boierul.

Și s-au bucurat moșul și baba și au fugit să scoată fata din cameră. Și o pupau și o îmbrățișau. Și râdea fata și cum râdea îi cădeau flori din gură și se bucura alergând prin curte și îi răsărea busuioc sub tălpi.

Am fost și eu acolo și am băut și m-am veselit cu toată familia la hora din sat și cu fata frumoasă și norocoasă.

Fata moșului

*Un tăciune și-un cărbune, taci dracu și
nu mai spune!*

A fost o dată ca niciodată un moș și o babă. Aveau doi copii, o fată și un băiat. Părinții aveau mare grijă de copii. Într-o zi moșul a murit. Baba a rămas singură și se îngrijea de copii, să aibă tot ce le trebuie, să meargă la școală și să fie bine. Într-o zi s-a îmbolnăvit și baba și trăgea să moară.

L-a chemat pe băiat la ea și i-a spus așa:

- Băiețuș, să ai grijă de sora ta, e mică. Să o piepteni, să îi faci codițe, să o duci la școală, să o iei de la școală. Să ai mila ei, i-a spus baba băiatului.

- Da mamă, sigur, am o surioară, cum să nu am grija ei?

Apoi baba a murit. Băiatul și fata au rămas singuri. Băiatul mergea și muncea, își ducea surioara la școală, o lua de la școală, avea grijă de ea. A tot urmat așa, un timp bun. Într-o zi băiatul a cunoscut o fată căruia îi plăcea de el și i-a cerut să o ia în căsătorie. Așa au trăit apoi băiatul cu nevasta lui și sora lui. Soția băiatului a rămas însărcinată și a născut un copil. Toți trăiau împreună.

Într-o zi a venit o invitație la o petrecere. Nevasta băiatului i-a spus că mai bine lasă copiii acasă și merg amândoi la petrecere. De acum sora băiatului era mare și putea avea grijă de copilul cel mic. Și înainte să plece nevasta a luat copilul mic și l-a sugrumat până l-a omorât, apoi l-a lăsat în leagăn. Și a spus că cel mic doarme, să nu intre la el sora și să-l deranjeze, să meargă să se joace liniștită.

Apoi soțul și soția au plecat la petrecere. Sora băiatului s-a jucat veselă cu ceilalți copiii de pe stradă. Din când în când mergea să verifice și vedea că bebelușul părea să doarmă și avea grijă să îl lase în pace și să nu îl trezească.

Când s-au întors cei doi soți de la petrecere, mare tristețe și supărare. Soția a arătat bebelușul mort soțului și i-a spus că sora lui îl omorâse. Atunci băiatul și-a luat sora în pădure și i-a tăiat mâinile cu toporișca, a lăsat-o acolo și s-a întors la nevasta lui.

Mare tristețe era în sufletul fetei. Era amărâtă până la Dumnezeu. Singură în pădure, îi era greu. Într-o zi prin pădure a trecut băiatul de împărat care era la vânătoare. Și când a văzut fata s-a îndrăgostit de ea. Și a luat-o la el că i-a plăcut de ea. Când a văzut împărăteasa ce fată a adus băiatul ei acasă, o fată fără mâini, s-a înfuriat și i-a cerut să o alunge. Băiatul însă avea drag de fată și nu a vrut:

- Mamă, dacă o alungi pe ea, mă alungi pe mine. Îi fac eu tot ce are nevoie, am eu grijă de ea.

Împărăteasa nu a vrut să piardă băiatul, așa că nu a mai spus nimic. După un timp fata a rămas însărcinată. Băiatului i-a venit ordin să plece la război. Fata s-a întristat foarte tare și se gândea cum se va descurca cu toate fără el. Băiatul însă i-a spus să stea liniștită, va avea grijă mama lui de ea. Așa că el a plecat, iar fata a rămas singură cu mama băiatului. Când i-a venit timpul să nască, a născut un băiețel. Însă împărăteasa nu mai vroia să stea cu ei și a dat fata afară din casă, cu copil cu tot.

A plecat fata pe drum, cu copilul. Supărată și amărâtă. Cum mergea ea cu copilul mic după ea, a nimerit pe un câmp fermecat. În mijlocul câmpului, era un puț. Fata a lăsat copilul în iarbă și a mers la puț. Fetei îi era sete și dădea roată la puț. Cu greu, reușește să bea puțină apă. Cum se apropie de puț și bea apa, cum îi cresc mâinile la loc. Iar când se întoarce spre copil, îl găsește crescut mărișor și sănătos. Și s-a bucurat fata și a luat copilul în brațe.

Și îl pupa și îi povestea toată viața ei: cum au murit părinții, cum a rămas cu fratele, cum a fost acuzată că a omorât copilul și a fost dusă în pădure, cum i-a tăiat fratele ei mâinile, cum a găsit-o băiatul de împărat și cum a fost apoi alungată. Copilul asculta și râdea. Și răsând și mergând amândoi au ajuns la o fermă fermecată, unde era un anunț:

*Oameni călători,
Cine trece pe aici
Să intre și să mănânce*

Fata s-a bucurat, putea să îi dea la copil să mănânce. Toată lumea se purta frumos cu copilul și avea grijă de el. Și cum stătea fata acolo au trecut doi soldați. Văzând-o singură cu copilul au întrebat-o ce e cu ea, cum de a ajuns ea acolo. Fata nu vroia să spună. Dar copilul a început să povestească tot.

- *Un tăciune și-un cărbune, taci dracu și nu mai spune*, îi șoptea fata copilului. Dar copilul râdea și povestea tot ce îi spusese fata.

- *Un tăciune și-un cărbune, taci dracu și nu mai spune*, îi șoptea fata copilului. Dar copilul râdea și povestea tot ce îi spusese fata.

- *Un tăciune și-un cărbune, taci dracu și nu mai spune*, îi șoptea fata copilului. Dar copilul râdea și povestea tot ce îi spusese fata.

Și cum a terminat copilul povestea cei doi soldați s-au arătat la față. Și s-a arătat că unul era fratele ei și unul soțul ei. Amândoi și-au cerut iertare de la fată că nu avuseseră mai bine grijă de ea. Și au trăit împreună de atunci fericiți cu toții, iar copilul râdea și se veselea cât era ziua de lungă.

Și am fost și eu acolo și am auzit povestea, iar acum v-o spun vouă.

Trei surori

Dacă mă iei pe mine, îți voi dărui doi copii, doi gemeni!

Erau odată ca niciodată trei surori. Surorile erau mari și la vârsta măritişului. Surorile se plimbau ziua prin târg împreună și se bucurau de plimbare. Într-o zi vine un fiu de împărat în târg. Și văzând pe cele trei surori îi plăcu de ele și le întrebă pe care dintre ele să le ia de nevastă.

- *Dacă mă iei pe mine vei fi bogat, o să îți fac o vilă mare și frumoasă*, a spus prima fată.

- *Nu am nevoie*, răspunse fiul de împărat, *am și eu bogăție*.

- *Dacă mă iei pe mine vei mânca cea mai gustoasă mâncare în fiecare zi, eu îți dau sarea din bucate*, a spus și a doua fată.

- *Nu am nevoie*, răspunse fiul de împărat, *am și eu sare*.

- *Dacă mă iei pe mine, îți voi dăruia doi copii, doi gemeni*, spuse și fata a treia.

- *Pe tine te iau*, răspunse fiul de împărat, *dacă îmi faci doi copii*.

Zis și făcut, s-a căsătorit fiul de împărat cu fata. După un timp fata a rămas însărcinată. Când i-a venit sorocul să nască, fata a născut doi gemeni, o fată și un băiat. Împărăteasa, care nu o plăcea pe fată, a dat ordine la slugă să fure copiii de la fată și să-i schimbe cu doi pui de câțel. Apoi i-a spus slugii să meargă și să omoare copiii în pădure.

Slugii i-a fost milă de copii, nu i-a omorât și i-a lăsat abandonți în pădure. Împărăteasa a spus tuturor că fata a născut doi căței și a poruncit să fie îngropată de la brâu în jos la poarta palatului. Iar apoi a pus anunț: cine trece pe la poartă să scuie femeia care a născut căței.

Au rămas copiii singuri în pădure. Băiatul avea grijă de sora lui și mergea în fiecare zi să facă rost de mâncare. Fata trăia într-o casă-copac pe care o făcuseră amândoi. Dumnezeu ținea cu ei și îi ajuta să trăiască. În fiecare noapte Dumnezeu se prefăcea într-un moș bătrân și venea și avea grijă de fată și vorbea cu ea.

Într-o zi se auzi la palat că atunci când treceau prin pădure caii refuzau să bea apă din izvorul din pădure. Auzind asta împăratul a plecat la pădure să vadă ce se întâmplă. Și în pădure a văzut fata din copac cum se ascundea. Caii se speriau de fată și nu mai beau apă. Împăratul a dat poruncă fetei să coboare din copac, dar fata nu vroia să plece fără fratele ei. Împăratul a dat iar poruncă fetei să coboare din copac, dar fata nu vroia să plece fără fratele ei. A treia oară împăratul a dat iar poruncă fetei să coboare din copac.

Atunci a apărut iar moșul Dumnezeu și a sfătuit-o pe fată cum să facă: *să aștepte să vină fratele ei, să ia cu ea o sticlă cu parfum și să meargă toți spre palat în trăsură. Apoi când ajung la poarta palatului să coboare, să dea cu parfum peste mama lor și să povestească toată povestea lor și cum ei sunt copiii ei.*

Între timp a venit și fratele fetei acasă. S-au suit cei doi copii la împărat în trăsură și împreună au plecat spre palat. Ajunși la poarta palatului au cerut copiii să coboare și acolo au turnat parfum peste mama lor, pe lângă care treceau toți oamenii și scui-pau. Apoi a început fata să povestească toată povestea lor. Cum a luat-o tatăl său pe mama lor. Cum mama lor i-a născut și cum împărăteasa i-a alungat. Și cum ei au crescut singuri și s-au întors să spună adevărul. Și toată lumea a dat dreptate copiilor iar acum toată familia a dat ospăț și a băut și s-a veselit.

Și am fost și eu acolo și m-am veselit cu ei.

Fata popii

*Tu m-ai dat la cine eu nu am vrut. Nu
m-ai ascultat.*

Avea un popă o fată. Fata era cuminte și se juca mereu cu prietena ei cea mai bună. Împreună stăteau, croșetau și vorbeau toată ziua. Încet-încet, s-au făcut mari. Într-o zi a venit ordin la popă să plece pentru câteva zile. Popa a lăsat fata să stea acasă cu prietena ei. Pe seară au intrat în casă 12 hoți. Prietena fetei s-a speriat și a fugit. Fata popii a ieșit înaintea hoților:

- *Bine v-am găsit, să vă pun de mâncare și băutură*, le-a spus fata.

Era curajoasă, tare curajoasă fata. Mâncau și beau hoții și se veseleau. La un moment dat, s-a terminat vinul. Fata popii le-a spus că merge ea în pivniță după vin. Când a ajuns în pivniță, s-a ascuns după ușă și a scos sabia. După un timp șeful hoților vede că nu mai vine fata cu băutura.

- *Mergi și vezi ce face fata aia cu băutura*, i-a spus șeful primului hoț.

Coboară singur primul hoț în pivniță, cum trece pragul ușii fata îi taie capul cu sabia. După un timp șeful hoților vede că nu mai vine băutura.

- *Mergi și vezi ce face fata aia cu băutura*, i-a spus șeful celui de-al doilea hoț.

Coboară singur al doilea hoț în pivniță, cum trece pragul ușii fata îi taie capul cu sabia. După un timp șeful hoților vede că nu mai vine băutura.

- *Mergi și vezi ce face fata aia cu băutura*, i-a spus șeful celui de-al treilea hoț.

Coboară singur al treilea hoț în pivniță, cum trece pragul ușii fata îi taie capul cu sabia.

După un timp șeful hoților vede că nu mai vine băutura. Și uite așa, trimite hoții unul după unul în pivniță după băutură. Iar fata popii, pe unul câte unul îl tăia cu sabia. Până a rămas șeful hoților singur. Supărat, a crezut că toți oamenii lui au coborât după vin, au băut și s-au îmbătat. A coborât și el după ei. Fata l-a lovit cu sabia și l-a însemnat pe față, dar nu a reușit să îl omoare. A fugit șeful hoților.

Fata a tăcut și nu a spus nimănui ce s-a întâmplat. După un timp, șeful hoților se întoarce la popă și îi cere fata de nevastă. Popa a fost de acord și s-a dus să îi spună fetei. Iar fata nu vroia și nu vroia, îl recunoscuse pe șeful hoților după semn. Dar tatăl ei nu o asculta și vroia să o dea în căsătorie. S-a rugat fata de el să o asculte, dar el nu o asculta. Așa că fata a cedat și a plecat cu șeful hoților.

Când a ajuns acasă la șeful hoților, acesta se pregătea să o omoare. Cum a văzut fata asta a fugit. Și a fugit și a fugit, cu șeful hoților și oamenii lui după ea. Până când la o răspântie i-au apărut în cale doisprezece căruțe cu fân. S-a ascuns fata într-a doisprezecea. Șeful hoților a ajuns și el la drum și a văzut căruțele. Și a dat ordin oamenilor să răstoarne căruțele cu fân care trec pe lângă ei. Și au dărâmat prima căruță, fata nu era acolo. Și au dărâmat a doua căruță, fata nu era acolo. Și au dărâmat a treia căruță, fata nu era acolo. Tot așa, până au dărâmat unsprezece căruțe. La ultima căruță șeful hoților și oamenii lui, obosiți și supărați, au lăsat căruțașul să treacă:

- Am dărâmat unsprezece căruțe, am obosit. Fata nu e aici, am pierdut-o, a spus șeful hoților.

Fata a stat ascunsă în fân până a ajuns căruța la casa tatălui ei. Și a intrat pe poartă acasă, și-a luat tatăl în brațe, l-a pupat și i-a spus:

- N-am vrut să îți dau vorba înapoi tată, dar eu am suferit. Tu m-ai dat la cine eu nu am vrut. Nu m-ai ascultat.

Și a povestit fata popii toate prin câte a trecut, cum a învins toți hoții singură.

Și am fost și eu acolo și am auzit povestea fetei și am păstrat secretul hoților din pivniță până azi.

SFÂRȘIT

POVEȘTI
NESPUSE

povestinespuse.eu

Povești Nespuse - Untold Stories

PA17/RO13-SP35/2015

Romano ButiQ

Proiect finanțat prin PA17/RO13 – Promovarea diversității în cultură și artă în cadrul patrimoniului cultural European

Mecanismul Financiar SEE 2009-2014

Promovarea **DIVERSITĂȚII**
ÎN CULTURĂ ȘI ARTĂ
în cadrul patrimoniului cultural european

Proiect finanțat printr-un Grant oferit de Norvegia, Islanda, Liechtenstein și Guvernul României.

www.povestinespuse.eu | www.romanobutiq.ro | www.eeagrants.org | www.fonduri-diversitate.ro